

Първитѣ Христiяни, които живѣяли въ срѣдѣ едно таквось общество, което толкозь почитало днитѣ въ които ся раждали челоувѣцѣтъ, и повечето сподѣляли съ него тѣзи идеѣж, неможали да ся отучатъ отъ праздуванiето на днитѣ на рожденiето си, както и налюбимытъ отъ тѣхъ лица, ако Апостолитѣ и черковнитѣ Отци и да сѣж считали за память достойнѣ само деньтъ на умираието. За това и Черквата никога не праздува званично паметьтъ на мученицытъ и светитѣ въ деньтъ на ражданiето имъ, но въ деньтъ на умираието имъ.

Заради това първитѣ Христiяни праздувахъ наистинѣж смъртьтъ и въскрѣсенiето Христово, нѣмахъ обаче никакъвъ еще празникъ за деньтъ на рожденiето му; а трѣбаше да ся установи единъ такъвъ празникъ, защото онѣзи отъ язычницитъ, които приимахъ Христiянството, мисляли, че неможатъ да почтѣтъ по-добрѣ основателя на вѣржтъ си освѣнъ чрѣзь свѣтлото празниованiе на деньтъ въ който ся е родилъ.

Но този день ся незнаеше; знаяхъ наистинѣж деньтъ въ който бѣ умрѣлъ Христосъ, но не и деньтъ, който бѣше го дарилъ на свѣтъ. И тѣй за да го опрѣдѣлятъ, послужили ся отъ Иудейскытъ Allegорiѣж, която прѣдставя да сѣж умрѣли въ истыйтъ день, въ който сѣж ся и родили, всички онѣзи мъже, които сѣж изпълнили нѣкоѣж божественѣж поржкъ, и най-вече Адамъ и Моисей. Христосъ умре въ шестыйтъ день на седмицѣтъ, за туй приехъ и рожденiето му въ този день, и толкозь повече защото и Адамъ, споредъ Св. Писанiе, быде създаденъ въ шестый день, а така споредъ тогашнытъ Иудейскы Allegорiѣж въ истыйтъ день и умрѣлъ. Понеже тайната свръска между Адама, носителя на наследственыйтъ грѣхъ, и Исуса, неговътъ истрѣбитель, е въ Христiянскытъ религиѣж толкозь отколѣшна, почти колкото и тя, то толкозь по-усердно е приела тя всичко що е поддържало това благочестиво мнѣнiе.

Отъ тѣзи символическы между Адама и Христа свръскы проистичатъ въ Христiянскытъ религиѣж и Евангелскытъ ученiя за догматътъ на Христовото « отъ Дѣвж ражданiе »; Защото Адамъ, « отъ дѣвственѣж земѣж » былъ създаденъ съ словото, духътъ Божiй. Юсиппъ Флавiй ка-